

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

17 päivänä joulukuuta 2015*

Ennakkoratkaisupyyntö — Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut — Direktiivi 97/13/EY — 4 ja 11 artikla — Direktiivi 2002/20/EY — 6 artikla — Ehdot, jotka voidaan liittää yleisvaltuutukseen sekä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskeviin oikeuksiin, ja erityisvelvollisuudet — 13 artikla — Järjestelmien asennusoikeuksia koskeva maksu — Soveltamisala — Alueellisen tason säännöstö — Matkaviestintäverkon lähetyks- ja vastaanottopylväitä ja/tai -yksiköitä koskeva maksu

Asiassa C-517/13,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka tribunal de première instance de Namur (ensimmäisen asteen tuomioistuin, Namur, Belgia) on esittänyt 11.9.2013 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 27.9.2013, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Proximus SA, aiemmin Belgacom SA, joka on tullut Belgacom Mobile SA:n sijaan oikeudenkäynnissä, vastaan

Province de Namur,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja M. Ilešič, joka hoitaa kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Toader, D. Šváby, E. Jarašiūnas (esittelevä tuomari) ja C. G. Fernlund,

julkisasiamies: N. Wahl,

kirjaaja: hallintovirkamies V. Tourrès,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 3.9.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Proximus SA, aiemmin Belgacom SA, joka on tullut Belgacom Mobile SA:n sijaan oikeudenkäynnissä, edustajinaan advocaat H. De Bauw ja advocate B. Den Tandt,
- province de Namur, edustajinaan avocat J. Bourtembourg ja avocate N. Fortemps,
- Belgian hallitus, asiamiehinään J. Van Holm ja M. Jacobs, avustajanaan avocat J. Bourtembourg,
- Euroopan komissio, asiamiehinään J. Hottiaux ja L. Nicolae,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) (EYVL L 108, s. 21) 6 ja 13 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Proximus SA, aiemmin Belgacom SA, joka on tullut Belgacom Mobile SA:n sijaan oikeudenkäynnissä, ja province de Namur (Namurin provinssi) ja jossa on kyseessä Namurin provinssin alueelle asennettuja matkaviestintäverkon lähetyks- ja vastaanottopylväitä ja -yksiköitä koskeva maksu.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Direktiivi 97/13/EY

- 3 Telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista 10.4.1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/13/EY (EYVL L 117, s. 15) kumottiin 25.7.2003 lukien sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) (EYVL L 108, s. 33; jäljempänä puitedirektiivi) 26 artiklassa.
- 4 Direktiivi 97/13 oli, kuten sen johdanto-osan ensimmäisestä, kolmannesta, neljännestä ja viidennestä perustelukappaleesta ilmeni, osa toimenpiteitä, jotka on toteutettu telepalvelujen ja televiestintäinfrastruktuurien täydelliseksi vapauttamiseksi. Siinä perustettiin tätä varten valtuutusjärjestelmiin sovellettavat yhteiset puitteet, joiden tavoitteena oli helpottaa merkittävästi uusien toimijoiden tuloa markkinoille. Mainituissa yhteisissä puitteissa vahvistettiin yhtäältä valtuutusten myöntämiseen liittyviä menettelyjä ja niiden sisältöä koskevia sääntöjä ja toisaalta mainittuihin menettelyihin liittyvien maksujen, joita jäsenvaltiot voivat asettaa yrityksille telepalvelualalla, luonnetta ja laajuutta koskevia sääntöjä.
- 5 Direktiivin 97/13 4 artiklan, jonka otsikko oli ”Yleisiin valtuutuksiin liittyvät ehdot”, 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Jos jäsenvaltiot vaativat, että telepalvelujen tarjoamista varten on oltava yleinen valtuutus, ehdot, joita voidaan kun siihen on perusteltua aihetta, liittää näihin valtuutuksiin, esitetään liitteen 2 ja 3 kohdassa. Tällaisista valtuutuksista aiheutuvien, liitteen 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen asiaa koskevien olennaisten ja muiden yleiseen etuun liittyvien vaatimusten toteuttamisesta johtuvien kielteisten vaikutusten on oltava mahdollisimman vähäisiä.”

- 6 Tämän direktiivin 11 artiklassa, jonka otsikko oli ”Yksittäisistä toimituksista perittävät maksut”, säädettiin seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että osana valtuutusmenettelyä yrityksille määrättävillä maksuilla pyritään ainoastaan kattamaan sovellettavan yksittäisen toimiluvan myöntämisestä, käsittelystä, valvonnasta ja toimeenpanosta aiheutuvat hallinnolliset kulut. Yksittäistä toimitusta koskevien maksujen on oltava suhteessa tehtyyn työhön, ja ne on julkaistava aiheellisella ja riittävän yksityiskohtaisella tavalla niiden saattamiseksi helposti saataville.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat, jos käytettävät voimavarat ovat niukat, sallia, että niiden kansalliset sääntelyviranomaiset perivät maksuja, joilla pyritään varmistamaan näiden voimavarojen mahdollisimman tehokas käyttö. Näiden maksujen on oltava ketään syrjimättömiä ja niissä on erityisesti otettava huomioon tarve edistää uusien palvelujen ja kilpailun kehittymistä.”

Valtuutusdirektiivi

- 7 Valtuutusdirektiivin 1 artiklan, jonka otsikko on ”Tavoite ja soveltamisala”, 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tätä direktiiviä sovelletaan sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamista varten myönnettäviin valtuutuksiin.”

- 8 Valtuutusdirektiivin 2 artiklan, jonka otsikko on ”Määritelmät”, 2 kohdan a alakohdassa säädetään, että ”yleisvaltuutuksella” tarkoitetaan ”jäsenvaltion vahvistamia lainsäädäntöpuutteita, joilla turvataan oikeus sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamiseen [ja joissa] säädetään alakohtaisista velvollisuuksista, joita voidaan soveltaa kaikkiin tai tiettyntyyppisiin sähköisiin viestintäverkkoihin ja -palveluihin tämän direktiivin mukaisesti”.

- 9 Valtuutusdirektiivin 6 artikla koskee yleisvaltuutukseen sekä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskeviin oikeuksiin sisällytettäviä ehtoja ja erityisvelvollisuuksia. Sen 1 kohdassa täsmennetään seuraavaa:

”Sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjontaa koskevassa yleisvaltuutuksessa sekä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskevissa oikeuksissa voivat olla ainoastaan liitteessä olevassa A, B ja C osassa luetellut ehdot. Näiden ehtojen on oltava kyseisen verkon tai palvelun kannalta objektiivisesti perusteltavissa sekä syrjimättömiä, oikeasuhteisia ja avoimia.”

- 10 Valtuutusdirektiivin 13 artiklassa, jonka otsikko on ”Käyttöä koskevia oikeuksia ja järjestelmien asennusoikeuksia koskevat maksut”, säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot voivat antaa asianomaiselle viranomaiselle mahdollisuuden asettaa maksuja radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskevien oikeuksien johdosta – tai maksuja oikeuksista asentaa järjestelmiä julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen, tarkoituksena näiden voimavarojen mahdollisimman tehokkaan käytön varmistaminen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä maksut ovat objektiivisesti perusteltavissa, avoimia, syrjimättömiä ja tavoitteeseen nähden oikeasuhteisia, ja niiden on otettava huomioon [puitedirektiivin] 8 artiklassa esitetyt tavoitteet.”

Belgian oikeus

- 11 Namurin provinssin hallitus antoi 17.10.1997 maksuasetuksen (règlement-taxe, jäljempänä maksuasetus), jolla otettiin käyttöön matkaviestintäverkon lähetys- ja vastaanottopylväitä ja -yksiköjä koskeva vuotuinen maksu verovuodelle 1998.

- 12 Maksuasetuksen 1 §:ssä täsmennetään, että tätä maksua sovelletaan ”Namurin provinssin alueelle asennettuihin [matkaviestintäverkon] lähetys- ja vastaanottopylväisiin ja -yksiköihin”.
- 13 Maksuasetuksen 2 §:n mukaan kyseinen maksu ”koskee jokaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka hyödyntää [matkaviestintäverkon] lähetys- ja vastaanottopylväitä ja -yksikköjä.”
- 14 Maksuasetuksen 3 §:ssä säädetään, että kyseisen maksun määrä on 100 000 Belgian frangia (BEF) (noin 2 478 euroa) matkaviestintäverkon lähetys- ja vastaanottopylväältä ja 50 000 BEF (noin 1 239 euroa) matkaviestintäverkon lähetys- ja vastaanottoyksiköltä.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 15 Unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta käy ilmi, että Belgacom Mobile SA, jonka oikeuksien seuraaja oli Belgacom SA, josta tuli tämän jälkeen Proximus SA, on yleisen sähköisen viestintäverkon operaattori ja se omistaa ja hyödyntää tällä perusteella Namurin provinssin alueelle asennettuja matkaviestintäverkon lähetys- ja vastaanottopylväitä ja -yksiköitä.
- 16 Namurin provinssin viranomaiset antoivat maksuasetuksen nojalla vuonna 1999 maksuunpanopäätöksen, jolla Belgacom Mobile SA määrättiin maksamaan pääasiassa kyseessä olevaa maksua verovuodelta 1998 yhteensä 328 458,92 euroa. Tästä maksuunpanopäätöksestä tehtiin oikaisuvaatimus provinssin maaherralle. Oikaisuvaatimuksen tultua hylätyksi Belgacom Mobile SA nosti tribunal de première instance de Namurissa (ensimmäisen asteen tuomioistuin, Namur) kanteen 14.6.2000.
- 17 Belgacom Mobile SA väitti ennakkoratkaisupyynnön esittäneessä tuomioistuimessa nostamansa kanteen tueksi, että maksuasetus ei ole yhteensopiva valtuutusdirektiivin kanssa, koska siinä otetaan käyttöön maksu, joka kuuluu kyseisen direktiivin soveltamisalaan mutta ei täytä direktiivin 13 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.
- 18 Namurin provinssi on väittänyt, että valtuutusdirektiiviä ei voida soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa, koska pääasiassa kyseessä oleva maksu ei ole sähköisen viestintäverkon hyödyntämistä koskevaan yleisvaltuutukseen liittyvä maksu eikä maksu, joka liittyy järjestelmien asentamiseen julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen.
- 19 Näiden huomautusten vuoksi ennakkoratkaisupyynnön esittäneellä tuomioistuimella on epäselvyyttä siitä, onko pääasiassa kyseessä oleva maksu yhteensopiva valtuutusdirektiivin kanssa.
- 20 Näissä olosuhteissa tribunal de première instance de Namur (ensimmäisen asteen tuomioistuin, Namur) on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- ”1) Onko [valtuutusdirektiivin] 13 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sille, että kansallisen viranomaisen tai paikallistason julkisyhteisön antamalla säännöksillä otetaan talousarvioon liittyvistä syistä, joilla ei ole yhteyttä kyseessä olevan valtuutusjärjestelmän soveltamiseen, käyttöön sellaisista matkaviestintäinfrastruktuureista perittävä maksu, joita käytetään direktiivin toimeenpanemiseksi myönnettävän yleisvaltuutuksen nojalla harjoitetussa toiminnassa (ja erotetaan toisistaan tapaukset, joissa infrastruktuurit perustetaan yksityisten omistamalle omaisuudelle, tapauksista, joissa ne perustetaan julkiselle omaisuudelle)?
- 2) Onko [valtuutusdirektiivin] 6 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä sille, että kansallisen viranomaisen tai paikallistason julkisyhteisön antamalla säännöksillä otetaan talousarvioon liittyvistä syistä, joilla ei ole yhteyttä kyseessä olevan valtuutusjärjestelmän soveltamiseen, käyttöön matkaviestintäinfrastruktuureista perittävä maksu, jota ei ole mainittu

direktiivin liitteessä olevassa A osassa lueteltujen yleisvaltuutuksen ehtojen joukossa, ja näin erityisesti siksi, ettei maksua voida pitää direktiivin 12 artiklassa tarkoitettuna hallinnollisena maksuna?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

- 21 Aluksi on todettava, että ennakkoratkaisupyynnössä viitataan valtuutusdirektiiviin. Unionin tuomioistuin tulkitsee näin ollen valtuutusdirektiiviä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen pyynnön mukaisesti. Tämän direktiivin 19 artiklassa säädetään kuitenkin, että direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä, eli 24.4.2002, ja direktiivin 18 artiklan mukaan direktiiviä oli sovellettava vasta 25.7.2003 lukien. Ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että Belgacom Mobile SA:n pääasian oikeudenkäynnissä 14.7.2000 nostamassa kanteessa vaaditaan kumoamaan maksuunpanopäätös, joka annettiin vuonna 1999, jolloin direktiivi 97/13 oli vielä voimassa.
- 22 Siinä tapauksessa, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaisi, että pääasiassa kyseessä oleva riita kuuluu direktiivin 97/13 soveltamisalaan, on todettava, että esitettyihin kysymyksiin tässä tuomiossa annetut vastaukset ovat sovellettavissa tähän aikaisempaan lainsäädäntötoimeen.
- 23 Valtuutusdirektiivin 6 artiklan 1 kohta näet vastaa direktiivin 97/13 4 artiklan 1 kohtaa, koska molemmissa näistä säännöksistä määritetään ehdot, joita jäsenvaltiot voivat liittää yleisvaltuutukseen. Toisaalta valtuutusdirektiivin 13 artikla vastaa direktiivin 97/13 11 artiklan 2 kohtaa, koska kummassakin näistä säännöksistä määritetään jäsenvaltioiden mahdollisuus asettaa tietyin edellytyksin maksuja, tarkoituksena niukkojen voimavarojen mahdollisimman tehokkaan käytön varmistaminen sekä kilpailun edistäminen, sisämarkkinoiden kehittyminen tai unionin kansalaisten etujen tukeminen. Näiden säännösten vastaavuudesta seuraa, että valtuutusdirektiivin kyseisten säännösten tulkintaa voidaan soveltaa direktiivin 97/13 kyseisiin säännöksiin.
- 24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksillään, jotka on tutkittava yhdessä, pääasiallisesti, onko valtuutusdirektiivin 6 ja 13 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen maksu määrätään luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka hyödyntää matkaviestintäverkon lähetys- ja vastaanottopylväitä ja -yksiköitä.
- 25 Valtuutusdirektiivin 1 artiklan 2 kohdan mukaan tätä direktiiviä sovelletaan sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamista varten myönnettäviin valtuutuksiin.
- 26 Kyseisessä direktiivissä ei säädetä ainoastaan yleisvaltuutusten tai radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskevien oikeuksien myöntämismenettelyä koskevista säännöistä ja kyseisten valtuutusten sisällöstä vaan myös kyseisiin menettelyihin liittyvien sellaisten maksujen luonteesta tai laajuudesta, joita jäsenvaltiot voivat määrätä sähköisten viestintäpalvelujen alan yrityksille (ks. tuomio Belgacom ja Mobistar, C-256/13 ja C-264/13, EU:C:2014:2149, 29 kohta ja tuomio Base Company, C-346/13, EU:C:2015:649, 15 kohta).
- 27 Kuten unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, valtuutusdirektiivin yhteydessä jäsenvaltiot eivät voi periä sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamisesta muita kuin kyseisessä direktiivissä säädettyjä maksuja (tuomio Base Company, C-346/13, EU:C:2015:649, 16 kohta; ks. vastaavasti myös tuomio Vodafone España ja France Telecom España, C-55/11, C-57/11 ja C-58/11, EU:C:2012:446, 28 ja 29 kohta sekä tuomio Belgacom ja Mobistar, C-256/13 ja C-264/13, EU:C:2014:2149, 30 kohta).
- 28 Tästä seuraa, että jotta valtuutusdirektiivin säännöksiä voidaan soveltaa senkaltaiseen maksuun, josta on kyse pääasiassa, maksun perustana olevan tapahtuman täytyy liittyä yleisvaltuutusta koskevaan menettelyyn, jolla valtuutusdirektiivin 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti turvataan oikeus

- sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamiseen (tuomio Base Company, C-346/13, EU:C:2015:649, 17 kohta; ks. vastaavasti myös tuomio Fratelli De Pra ja SAIV, C-416/14, EU:C:2015:617, 41 kohta; tuomio komissio v. Ranska, C-485/11, EU:C:2013:427, 30, 31 ja 34 kohta sekä tuomio Vodafone Malta ja Mobisle Communications, C-71/12, EU:C:2013:431, 24 ja 25 kohta).
- 29 Tässä yhteydessä unionin tuomioistuin on muistuttanut, että valtuutusdirektiivin 6 artikla koskee ehtoja ja erityisvelvollisuuksia, joita voidaan sisällyttää yleisvaltuutukseen sekä radiotaajuuksien tai numeroiden käyttöä koskeviin oikeuksiin. Tässä artiklassa säädetään, että sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjontaa koskevassa yleisvaltuutuksessa sekä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskevissa oikeuksissa voivat olla ainoastaan kyseisen direktiivin liitteessä olevissa A, B ja C osassa luetellut ehdot (tuomio Belgacom ja Mobistar, C-256/13 ja C-264/13, EU:C:2014:2149, 26 kohta).
- 30 Toisaalta unionin tuomioistuin on todennut, että valtuutusdirektiivin 13 artikla ei koske kaikkia maksuja, joita peritään infrastruktuureista, jotka mahdollistavat sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamisen (tuomio Belgacom ja Mobistar, C-256/13 ja C-264/13, EU:C:2014:2149, 34 kohta ja tuomio Base Company, C-346/13, EU:C:2015:649, 18 kohta).
- 31 Kyseinen artikla koskee nimittäin edellytyksiä, joiden mukaisesti asetetaan maksuja radiotaajuuksien tai numeroiden käyttöä koskevien oikeuksien johdosta tai oikeuksista asentaa järjestelmiä julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen (tuomio Belgacom ja Mobistar, C-256/13 ja C-264/13, EU:C:2014:2149, 31 kohta ja tuomio Base Company, C-346/13, EU:C:2015:649, 19 kohta).
- 32 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyyntöstä käy ilmi, että pääasiassa kyseessä oleva maksu ”koskee jokaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka hyödyntää [matkaviestintäverkon] lähetys- ja vastaanottopylväitä ja -yksikköjä”.
- 33 Kuten unionin tuomioistuimelle toimitetuista huomautuksista käy ilmi, ei vaikuta siltä, että tämän maksun – joka koskee jokaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka hyödyntää matkaviestintäverkon lähetys- ja vastaanottopylväitä ja -yksikköjä, riippumatta siitä, onko tällä henkilöllä valtuutusdirektiivin nojalla myönnetty valtuutus – perustana oleva tapahtuma liittyisi yleiseen valtuutusmenettelyyn, jossa yrityksille annetaan oikeus tarjota sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja, tai että se liittyisi valtuutusdirektiivin 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun yleisvaltuutukseen, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on kuitenkin tarkastettava.
- 34 Lisäksi unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan valtuutusdirektiivin 13 artiklassa käytetyillä ilmaisuilla ”järjestelmät” ja ”asentaminen” viitataan fyysisiin infrastruktuureihin, joilla sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja voidaan tarjota, ja niiden fyysiseen paikoilleen asettamiseen kyseisen julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen (tuomio Belgacom ja Mobistar, C-256/13 ja C-264/13, EU:C:2014:2149, 33 kohta ja tuomio Base Company, C-346/13, EU:C:2015:649, 21 kohta).
- 35 Näin ollen on todettava, että vaikka pääasiassa kyseessä oleva maksu on asetettu jokaiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka hyödyntää matkaviestintäverkon lähetys- ja vastaanottopylväitä ja -yksikköjä, jotka ovat fyysisiä infrastruktuureja, joilla sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja voidaan tarjota, kyseinen maksu ei kuitenkaan ole ominaisuuksiltaan maksu, joka sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjoaville yrityksille asetettaisiin vastikkeena oikeudesta asentaa järjestelmiä.
- 36 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella ennakkoratkaisukysymyksiin on vastattava, että valtuutusdirektiivin 6 ja 13 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen maksu asetetaan jokaiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka hyödyntää matkaviestintäverkon lähetys- ja vastaanottopylväitä ja -yksikköjä.

Oikeudenkäyntikulut

- 37 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 6 ja 13 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen maksu asetetaan jokaiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka hyödyntää matkaviestintäverkon lähetys- ja vastaanottopylväitä ja -yksiköitä.

Allekirjoitukset